DE DAG VAN DE WEDSTRIJD

MET TON VAN EIJDEN

ABA Today volgt vanaf dit nummer iedere keer op de dag van de wedstrijd een lid van de Ajax Business Associates. De primeur is voor Ton van Eijden, Ajacied in hart en nieren en al vanaf de oprichting van de ABA een trouw en betrokken lid.

'Over Ajax raak je nooit uitgesproken.'

Zijn liefde voor Ajax dankt Ton aan z'n oom Theo van Eijden, die in Weesp een café-biljart exploiteerde. Oom Theo nam de toen 15-jarige Ton mee naar de wedstrijd Ajax – Heerenveen in De Meer. Dat moet in 1947 geweest zijn, die wedstijd ging om het kampioenschap van Nederland tussen de verschillende afdelingskampioenen van de eerste klasse. 'Ajax zou die boeren wel een lesje leren', werd er toen al om hem heen op de tribune geroepen. Het liep anders, het werd 2-2. Bij Heerenveen speelde Abe Lenstra. 'Ajax werd dat jaar wel kampioen', zegt Ton. Vanaf die dag was Ton verkocht en was Ajax zijn club. Hij heeft ontelbaar veel mooie herinneringen aan Ajax. Later werd hij één van de eerste adverteerders op de reclameborden in De Meer en in het Olympisch Stadion. Hij leerde zodoende vooral Amsterdamse zakenmensen kennen, die ook reclame maakten via de borden langs de lijn. Er was nog geen businessclub, maar de mannen wisten elkaar na de wedstrijd wel te vinden. Dat gebeurde in De Meer in dezelfde ruimte waar na de wedstrijd ook de spelers en de pers kwamen. 'Het was er altijd gezellig, er werd nog volop gerookt en er waren bitterballen. Het waren hele andere tijden. Je reed met je auto het terrein op, je seizoenkaart hoefde je amper te laten zien, want de suppoosten kenden je', weet Ton zich nog als de dag van gisteren te herinneren.

MOOISTE MOMENT

Over de vraag naar zijn allermooiste Ajax momenten moet Ton wel even nadenken: 'Het waren er zoveel. Welke de mooiste? 'Nou om te beginnen, het puntertje van Patrick Kluivert op 24 mei 1995 in de Champions League finale in Wenen vergeet ik nooit meer. Ik zat die mooie zomeravond in het Ernst Happelstadion. Ik zat ook in 1973 in het Bernabeu stadion in Madrid toen Ajax daar tegen Real Madrid de halve finale van de - toen nog - Europa Cup speelde. Greetje was daar ook bij. Het legendarische moment dat Gerrie Mühren de bal hoog hield, is onvergetelijk. Het hele stadion hield de adem in, geweldig. We wonnen daar met 0-1 en kwamen daardoor in de finale tegen Juventus. Die wonnen we ook en daarmee voor de derde keer op rij de Europa Cup voor landskampioenen, uniek! Na afloop van de wedstrijd tegen de 'Koninklijke' applaudisseerde het hele stadion voor Ajax. Daar kreeg ik kippenvel van en weer als ik er over vertel. Tja… wat heb ik ontzettend veel mooie momenten bij onze club mogen beleven. Maar deze momenten zijn favoriet.'

FAVORIETE SPELER

Ton van Eijden heeft heel wat spelers in Ajax 1 zien spelen. Op zijn favorietenlijst staan dan ook verschillende namen. Ook hier staat Gerrie Mühren hoog genoteerd. 'Niet alleen als voetballer, maar ook als mens, een geweldenaar. Zo gewoon en toch bijzonder, daar hou ik van. Ook van Piet Keizer heb ik genoten. Ik spreek hem nog geregeld, een topgozer. En natuurlijk staat Johan in mijn top 10, maar dat is logisch, toch? Verder was ook Bennie Muller in de zestiger jaren mijn favoriete speler en uit de nieuwere generaties heb ik de Surinaamse jongens als Frank

Rijkaard, Patrick Kluivert, Clarence Seedorf hoog staan. Stuk voor stuk geweldige voetballers en goede mensen. Want dat is iets wat voor mij ook heel belangrijk is.'

DE DAG VAN DE WEDSTRIJD

Als het aan Ton van Eijden ligt speelt Ajax de thuiswedstijd op zondag om 14.30 uur. 'Dat is een mooie tijd', vindt hij. 'Ik begrijp wel dat het tegenwoordig om commerciële redenen niet meer kan, maar toch, de half drie wedstrijden hebben altijd 'iets' bijzonders. Dat begint thuis met een heerlijk ontbijt met croissants, verzorgd door mijn lieve Greetje. Voordat we naar de wedstrijd gaan wordt er hier verzameld en drinken we natuurlijk eerst koffie. Ik ga meestal met één van mijn zonen of met mijn vrouw, maar ook wel met (zaken)vrienden. Dat verschilt per keer. Er gaat altijd iemand mee. De stoeltjes blijven nooit leeg. We zorgen altijd dat we een uur voor de wedstrijd in de ArenA zijn. Het is iedere keer weer leuk om voor de wedstrijd ABA-leden te spreken, je kent elkaar al jaren. Ik ben vanaf de oprichting in 1991 lid.' Voor de wedstrijd haalt Ton altijd even de opstelling, al heeft zijn kleinzoon Teun op zijn iPhone wel een app geïnstalleerd, die Ton ook raadpleegt. Tijdens de wedstrijd heeft Ton veel bekenden om zich heen. 'Dat is iedere keer weer een mooie beleving. 'Het gaat soms tekeer, zeg. Maar altijd met respect. In de rust blijven we in het vak. Over Ajax raak je nooit uitgesproken, dus de rust is zo voorbij. Na de wedstijd gaan we natuurlijk naar de ABA. 'Op naar de bitterballen', roepen we dan. We worden er altijd gastvrij ontvangen en de tijd vliegt. De ene keer is het drukker dan de andere keer. Als het in het veld even wat minder gaat, is het minder druk. Dat weten we. Om met de woorden van de vroegere Algemeen Directeur Arie van Eijden (geen familie/red.) te spreken: 'Ajax heeft bioscooppubliek.' Daar zit wat in, maar ik ben er wel altijd bij. Ik voel me thuis bij de ABA, we zijn een mooie sociëteit geworden. Net als Ajax helemaal mijn club. We mogen trots zijn op wat we met z'n allen bereikt hebben. Ik ben dat zeker. Wel vind ik dat de besturen van Ajax en de ABA beter met elkaar moeten samenwerken en communiceren. We hebben simpelweg één belang en dat is Ajax. Dat is mijn wens voor de toekomst. Ik hoop natuurlijk ook dat mijn gezondheid het toelaat om nog heel veel wedstrijden van deze geweldige club te mogen volgen. Een wedstrijddag is voor mij een feestdag!'

Ton van Eijden werd in de mooie zomer van 1932 aan de Brink in Bussum geboren. 'In het huis waar ook mijn vader en later onze zonen Tony-Wim en Gert-Jan geboren zijn.' zegt hij trots. Ton woont al z'n hele leven in het Gooi en is getrouwd met Greetje, ook uit Bussum. Samen hebben zij twee zonen. 'Echte Ajacieden', zegt Ton met een goedkeurende glimlach. Door de oorlogsjaren duurde de schoolcarrière van Ton niet lang. De scholen waren bezet. Hij trad in de voetsporen van z'n vader en ging de groentehandel in. In de avonduren ging hij naar school om zijn middenstands- en vakdiploma's te halen. Dat ging toen zo. Het heeft Ton gevormd als iemand die met hard werken eerlijk de kost verdiend heeft. Zes dagen in de week, maar de zondag was voor het gezin. In 1964 startte hij met zijn eigen diepvrieshandel. 'Nu is diepvries heel gewoon, toen nog niet', weet Ton zich te herinneren. Hij heeft verschillende diepvriesondernemingen gestart en groot gemaakt. Die zijn allemaal verkocht en opgegaan in wat nu de Sligro is. Inmiddels geniet Ton al weer heel wat jaren samen met z'n Greetje van z'n welverdiende pensioen. Maar stil zitten is er niet bij. Daarvoor is hij nog veel te actief en betrokken bij de samenleving en zijn club Ajax.

'Ik voel me thuis bij de ABA, we zijn een mooie sociëteit geworden. Net als Ajax helemaal mijn club.'